

Wnioski z seminarium „Gospodarka populacją dzika w sytuacji zagrożenia Afrykańskim Pomorem Świń (ASF)” z dnia 6 września 2014r.

1. Jednostki Lasów Państwowych winny zorganizować spotkania z łowczymi kół łowieckich dzierżawiących obwody łowieckie w danym rejonie.
2. Koniecznym jest skrócenie okresu od pobrania próby na ASF do otrzymania wyniku badania. Obecnie czas oczekiwania na wyniki badań przy wysyłaniu próbek do Puław wynosi w niektórych przypadkach nawet 10 dni, co powoduje stratę wartości tuszy, zapchanie nimi chłodni „przejściowych” oraz niebezpieczeństwo straty dużej partii tusz w przypadku pojawienia się sztuki zakażonej. Dlatego też celowym jest uruchomienie w Białymstoku filii Laboratorium Badawczego z Puław.
3. Możliwość tylko jednokierunkowego zagospodarowania tuszy w danym obwodzie łowieckim ogranicza aktywność myśliwych w pozyskiwaniu dzików i wpływa na niski stopień realizacji planu odstrzału. Dlatego też niezbędne jest zabezpieczenie dwukierunkowości tj. umożliwienie jednoczesnego występowania dwóch form zagospodarowania tusz dzików w tym samym obwodzie łowieckim, zarówno na własne potrzeby, jak i do utylizacji. Wskazane jest przy tym utrzymanie systemu dopłat przez cały okres ograniczania populacji zarówno w strefie z ograniczeniami jak również w strefie ochronnej.
4. Biorąc pod uwagę konsekwencje wynikające dla rolników ze znalezienia padłego dzika (wymóg utylizacji przez właściciela gruntu, a w przypadku dzika zarażonego ASF dodatkowe obostrzenia i straty) padłe dziki są przez nich zgłaszane niechętnie. Wskazane jest w związku z tym stworzenie systemu motywacyjnego, np. nagrody finansowe za każdy zgłoszony przypadek.
5. Obecnie, ze względu na wcześniejsze zakazy weterynaryjne dotyczące polowań i dokarmiania dzików, stopień zaawansowania realizacji planów jest niesatysfakcjonujący. Aby zwiększyć efektywność pozyskania dzików, jest pilna potrzeba przywrócenia możliwości organizacji polowań zbiorowych na dziki w obu strefach: z ograniczeniami i ochronnej.
6. Na obszarze zapowietrzonym i zagrożonym wirusem ASF wskazane jest rozrzedzenie populacji dzika. Pomocnym w osiągnięciu tego byłoby m.in. zniesienie klas przy planowaniu odstrzału dzików, możliwość odstrzału loch przez cały rok, przedłużenie terminu organizacji polowań zbiorowych na dziki do końca lutego. Wymaga to dokonania zmian rozporządzeń Ministra Środowiska w kwestii zasad zagospodarowania populacją dzików.
7. Jednym z wektorów roznoszenia ASF są zdziczałe psy, koty, ptaki padlinożerne (np. krukowate) oraz inne drapieżniki. Wskazany byłoby dokonanie zmian w ustawie o ochronie zwierząt w kwestii zwierząt bezpańskich, dopuszczając możliwość ich odstrzału.
8. Aby zabezpieczyć sprawną i sukcesywną realizację odstrzału dzików wskazane jest wydawanie zgód na polowanie przez lekarzy powiatowych weterynarii na okres dłuższy niż dotychczas udzielane jednomiesięczne zgody.

9. Aby ograniczenie populacji dzika było skuteczne, powinno ono być realizowane również na terenie Parków Narodowych, rezerwatów i otulin w oparciu o zgodę na redukcję dzików wydawane przez Dyrektorów Parków i Dyrektorów RDOŚ.
10. Główny Inspektorat Weterynarii opracował „Program mający na celu wczesne wykrycie zakażeń wirusem wywołującym Afrykański Pomór Świń...”, którego częścią jest tabela dotycząca kosztów programu. Należy zagwarantować w tym programie środki finansowe na przetrzymywanie tusz, utylizację patrochów i narogów oraz system dopłat motywujących myśliwych do dokonywania odstrzałów dzików.
11. Należy umożliwić odstrzały dzików przez myśliwych realizujących plan odstrzału w ohz-ach bez opłat poprzez zmianę obowiązujących zarządzeń Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych.

Medycyński
Stobliński
mgr inż. Andrzej Stobliński

Sporządziła:

INSTRUKTOR TECHNICZNY

mgr Katarzyna Błahuszewska